

sernes grundvilkår, og man bidrager til at skabe et forvrænget konkurrenceforhold uddannelsesinstitutionerne imellem – og kunne jeg tilføje: til en stærk overfokusering på eksamen.

Som et yderligere aspekt i spørgsmålet må jeg desuden advare mod den tankegang, der kan spores bag beslutningsforslaget, for i sin yderste konsekvens reducerer det borgeren til en forbruger.

Jeg ser derimod borgeren som medskaber af samfundet, ikke mindst i lokalsamfundet, med en demokratisk forpligtelse til at engagere sig i skolebestyrelser og andet arbejde. Vi har alle et ansvar for at deltage aktivt i at udvikle de rammer, vi nu engang indgår i, i stedet for straks at løbe hen et sted, hvor græsset umiddelbart ser grønnere ud.

Jeg er ikke modstander af offentliggørelse af skolernes resultater i forhold til, om elever og studerende har levet op til uddannelsernes målsætning, men for mig er det afgørende, at det virkelig er institutionernes kvalitet, det kommer an på. Derfor er f.eks. gennemførelsesfrekvens og overgangsfrekvens til næste trin i uddannelsessystemet eller et succeskriterium, der viser, om de uddannede får beskæftigelse efter endt uddannelse, meget relevante som tegn på, at man når de mål, man har sat sig.

Det kunne være et forslag om reel information, og jeg forventer, at det arbejde med selvevaluering, som foregår på alle niveauer, bl.a. i tilknytning til Evalueringsinstitutets virksomhed, resulterer i sådanne mere kvalitative målemetoder i stedet for en primitiv anvendelse af karakteroplysninger.

Jeg kan således ikke tilslutte mig den del af forslaget, som angår en god offentliggørelse af karakterer, og jeg kan ikke tilbageholde forbløffelsen over, at partierne bag forslaget i den grad synes at have skiftet opfattelse i forhold til de ordførertaler, vi kunne høre, da lovforslag nr. L 133 om offentliggørelse af kontrolresultater på fødevarerelovens område var til første behandling den 9. januar i år.

Ved den lejlighed udtrykte både Venstres og Det Konservative Folkepartis ordfører mildt sagt en dyb skepsis over for offentliggørelse af fødevarerelovens udsagn om de enkelte virksomheders forhold som et egnet instrument til kvalitetssikring på fødevarerområdet. Den skepsis er tilsyneladende vendt til begejstring, når det drejer sig om offentliggørelse af censurs bedømmelse af matematikpræstationerne i 9. x på Y-købing skole.

Det er ikke mit ønske, at alle hånd oplysninger og informationer på undervisningsområdet skal være tilgængelige for enhver pris. Vel ønsker vi et højt informationsniveau, men vi vil gerne have noget, som giver borgerne et afsæt for rent faktisk at vurdere, hvad det er, det handler om.

Regeringen kan derfor ikke støtte forslaget, som det her foreligger.

**Thomas Adelskov (S):**

På vegne af Socialdemokratiet vil jeg gerne bekræfte vores engagement i øget offentlighed og informationstilgængelighed overalt i samfundet, det være sig i forhold til kommuner og til amter, til Folketingets arbejde, til ministerier og, som forslagsstillerne til beslutningsforslag nr. B 74, åbenhed omkring uddannelserne og skolerne og deres indhold, mål og metoder, også på Internettet.

Faktisk er vi af den opfattelse, at skoler og uddannelsesinstitutioner allerede har set lyset og anser tilgængeligheden af de nævnte informationer som værende meget væsentlig både for skolernes profil og rekruttering og også for de informationer, man gør tilgængelige for borgernes valg af uddannelse og sted.

Derfor er denne del af beslutningsforslaget efter vores opfattelse helt unødvendig og utidsvarende.

Hvad angår forslagens anden del om offentliggørelse af karakterer – og her kunne man måske egentlig forestille sig, at det var det, der var forslagsstillerens virkelige baggrund for at fremsætte beslutningsforslaget – og gennemførelsen af det, vil det have helt andre og utilsigtede virkninger end det, der lægges op til i forslaget. Lad mig nævne et par eksempler på de uheldige konsekvenser.

Såfremt karaktergennemsnittet ville blive et offentligt konkurrenceparameter mellem skolerne, er det jo nærliggende at forestille sig visse skoler, der vil søge at undgå optagelse af elever, som skolerne enten finder mindre studieegnede, eller som skolerne ville frygte blev tildelt lavere karakterer og derved forringede skolernes karaktergennemsnit, altså deres konkurrenceparameter. Vi kunne derved komme i situationer, hvor skoler og uddannelsesinstitutioner ville søge at undgå optag eller i skoleforløbet forsøge at frasortere svage elever eller mindre uddannelsesmindede unge.

Endelig er det nærliggende at forestille sig, at der kunne gå mere inflation i karaktererne og i